

การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาจีน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลิซิท ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
DEVELOPMENT OF CHINESE LANGUAGE LEARNING ACHIEVEMENT USING STAD
COOPERATIVE LEARNING MODEL IN CONJUNCTION WITH EXPLICIT INSTRUCTION FOR
GRADE 11 STUDENTS

กาญจนาพร โคจ้านงค์¹, พวงเพ็ญ อีทรประวัต²

มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล^{1,2}

Kanchanaphon Khochamnon¹, Puangpen Intraprawat²

Vongchavalitkul University^{1,2}

Corresponding Author E-mail : kanchanaphon_kho@vu.ac.th¹, puangpen_int@vu.ac.th²

(Received : September 9, 2025; Edit : September 20, 2025; accepted : September 20, 2025)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการ
จัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลิซิท 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียน
โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลิซิทกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random
Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนเรื่อง 你买什么? (คุณจะซื้ออะไร?) 2) แบบ
วัดความสามารถในการใช้ภาษาจีน เรื่อง 你买什么? (คุณจะซื้ออะไร?) จำนวน 20 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่า
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Dependent Sample) และสถิติที่
แบบการทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม (One-sample test for the mean) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการ
ใช้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียน (ค่าเฉลี่ย = 15.10) สูงกว่าก่อนเรียน (ค่าเฉลี่ย = 4.55) อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการใช้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลิซิท คิดเป็นร้อยละ 74.19 จากคะแนนเต็มร้อยละ 100 พบว่า
ความสามารถในการใช้ภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ตั้ง
ไว้

คำสำคัญ : การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD, เรียนรู้แบบเอกซ์พลิซิท, ความสามารถในการใช้ภาษาจีน

Abstract

The objectives of this research were: (1) to compare the Chinese language proficiency of Grade 11 students before and after learning through cooperative learning model called the STAD technique and explicit instruction, and (2) to compare the Chinese language proficiency of Grade 11 students after learning through cooperative learning model called the STAD technique and explicit instruction against the 70% criterion. The research sample consisted of 31 Grade 11 students from Nongbuadaeng Wittaya School, Nongbuadaeng District, under the Chaiyaphum Secondary Educational Service Area Office, during the second semester of the 2024 academic year. The research instruments included: 1) a lesson plan for Chinese language instruction on the topic "你买什么?" (What are you buying?), a total of six hours, and 2) a 20-item Chinese language proficiency test on the topic "你买什么?" (What are you buying?). Data were analyzed using mean, standard deviation, a dependent sample t-test, and one-sample t-test. Research findings revealed that 1) The Chinese language proficiency of Grade 11 students after learning through cooperative learning model called the STAD technique and explicit instruction was statistically significance higher than before learning at the .05. 2) The Chinese language proficiency of Grade 11 students after learning through cooperative learning model called the STAD technique and explicit instruction was statistically significance higher than the 70% criterion at the .05.

Keywords : Development of Chinese Language Learning, STAD Cooperative Learning Model, Explicit Instruction

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ยุคศตวรรษที่ 21 เป็นยุคของสังคมข้อมูลข่าวสารอันเนื่องมาจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและก่อให้เกิด ผลต่อเนื่องไปสู่การพัฒนาในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของทุกประเทศ และภาษาจีนได้ทวีความสำคัญขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในเวทีโลก อันเป็นผลมาจากการเติบโตทางเศรษฐกิจและการขยายอิทธิพลของประเทศจีนในด้านต่าง ๆ การศึกษาวิเคราะห์ความสำคัญของภาษาจีนในบริบทโลกปัจจุบันจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อทำความเข้าใจถึงบทบาทและผลกระทบในมิติต่าง ๆ ด้านเศรษฐกิจ ประเทศจีนได้ก้าวขึ้นมาเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจอันดับสองของโลก ส่งผลให้ภาษาจีนกลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ การเจรจาการค้า และการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ องค์การธุรกิจระดับโลกจำนวนมากได้กำหนดให้ความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนเป็นคุณสมบัติที่พึงประสงค์สำหรับบุคลากร สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการในตลาดแรงงานที่เพิ่มสูงขึ้น ในแง่มุมทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว อิทธิพลของวัฒนธรรมจีนได้แพร่กระจายไปทั่วโลกผ่านสื่อบันเทิงรูปแบบต่าง ๆ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจีนเติบโตอย่างก้าวกระโดด ส่งผลให้เกิดความต้องการบุคลากรที่สามารถสื่อสารภาษาจีนในภาคธุรกิจบริการและการท่องเที่ยว การเข้าใจภาษาจีนยังเป็นกุญแจสำคัญในการเข้าถึงมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าของจีน ทั้งนี้ในด้านการศึกษาและเทคโนโลยี ประเทศจีนได้พัฒนาก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในด้านวิทยาศาสตร์และนวัตกรรม สถาบันการศึกษาชั้นนำของจีนได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และความร่วมมือทางวิชาการระหว่างประเทศ การเข้าถึงองค์ความรู้และผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในภาษาจีนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทางวิชาการในระดับโลก

ในปี พ.ศ. 2535 รัฐบาลไทยจึงเห็นความสำคัญของภาษาจีนและได้จัดเป็นสาระการเรียนรู้วิชาเพิ่มเติมในหลักสูตรสถานศึกษาหลายโรงเรียน และได้กำหนดยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน โดยในปี พ.ศ. 2544 ได้กำหนดให้ภาษาจีนเข้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศการจัด การเรียนการสอนขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของสถานศึกษา จึงส่งผลให้มีโรงเรียนจำนวนมากเปิดสอนวิชาภาษาจีนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ในปี พ.ศ. 2548-2549 กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของผู้เรียน และส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนให้ชัดเจนขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 250-259) ในเวลาต่อมาได้ร่วมมือกับรัฐบาลจีนส่งอาสาสมัครชาวจีน ปิละ 1000 คน เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ต่อมาในปี พ.ศ. 2551 ได้มีการจัดทำหนังสือและสื่อการสอนชุด “สัมผัสภาษาจีน” ให้โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ทดลองสอนทั่วประเทศ และมีการตั้งเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญของการเรียนภาษา ดังนั้นนักเรียนจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะด้านภาษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการใช้ภาษาจีนที่ดียิ่งขึ้น

แม้ว่ารัฐบาลไทยได้พยายามสนับสนุนส่งเสริมการเรียนภาษาจีนอย่างต่อเนื่องเรื่อยมาตามลำดับดังกล่าวแล้ว แต่การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนยังคงประสบปัญหาหลายประการ โดยเฉพาะด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ทั้งนี้มีสาเหตุสำคัญหลายประการ ได้แก่ การขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาจีน สื่อการเรียนการสอนที่ยังไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย และที่สำคัญคือวิธีการสอนของครูที่ยังเน้นการท่องจำและการสอนไวยากรณ์แบบดั้งเดิม ขาดการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้ภาษาจีนในสถานการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ทางโรงเรียนจัดมีการเปิดสอนรายวิชาภาษาจีน (วิชาเพิ่มเติม) ฝ่ายวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา ได้รายงานการวัดและประเมินผลของปีการศึกษา 2566 โดยโรงเรียนตั้งเป้าหมายให้ผู้เรียนร้อยละ 65 ของคะแนนผู้เรียนวิชาภาษาจีนผ่านเกณฑ์คะแนนขั้นต่ำร้อยละ 50 พบว่าผู้เรียนมีคะแนนการเรียนผ่านเกณฑ์คะแนนต่ำเพียงร้อยละ 50 ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด (โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา, 2566) ซึ่งสาเหตุปัญหาเกิดจากการจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหนังสือเรียนแบบเข้าไปจำมาโดยเน้นบรรยากาศเนื้อหาเป็นหลัก บรรยากาศเน้นให้ผู้เรียนทำแต่แบบฝึกหัดท้ายบทในหนังสือเรียนเพียงอย่างเดียว วิธีการทำกิจกรรมแบบนี้ทำให้ผู้เรียนมีบทบาทน้อย ไม่มีทักษะการอ่านและทักษะ การเขียน รวมไปถึงทักษะการฟัง ปัญหาทางด้านผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนไม่เห็นถึงประโยชน์ของการเรียนภาษาจีน และไม่มีพื้นฐานของการสอนภาษาจีน ส่งผลในเวลาทำการเรียนการสอน ผู้เรียนคนที่มีความรู้พื้นฐานจะเรียนได้ แต่คนที่ไม่มีพื้นฐานจะเกิดความไม่ชอบเรียน และเรียนไม่รู้เรื่อง ผู้เรียนขาดความตั้งใจและความสนใจในภาษาจีน ซึ่งความรู้ของแต่ละคนไม่เท่ากัน ทำให้ผู้เรียนมองว่าวิชาภาษาจีนยากและมีความคิดเชิงลบต่อภาษาจีน (ฝ่ายวิชาการโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา 2566) ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดทักษะทางภาษาจีนเท่าที่ควร ด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรใช้วิธีการสอนโดยเน้นกิจกรรมและกระบวนการกลุ่ม เพื่อเปิดโอกาสให้

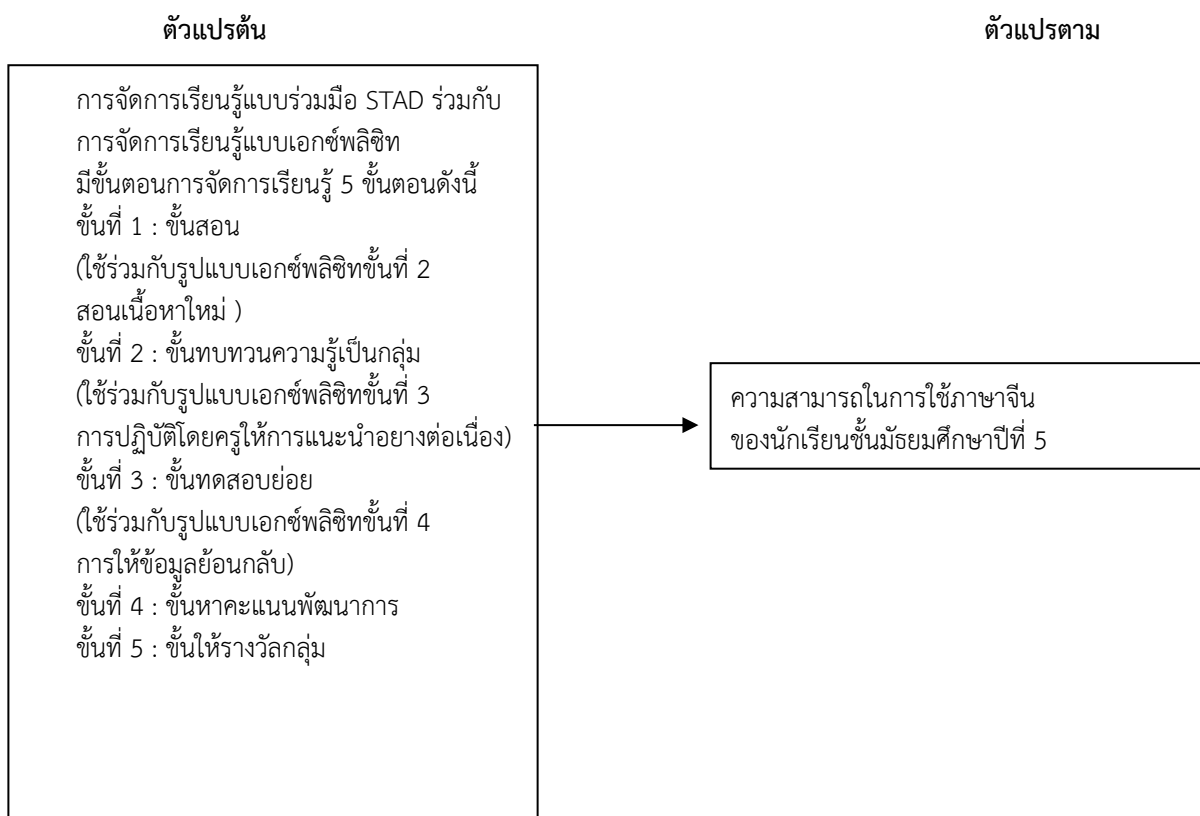
ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจีน และเน้นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (ยุภาพร นอกเมือง. 2565) ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิท เพื่อนำมาใช้สำหรับการแก้ปัญหาด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีทักษะที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิท
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิท กับเกณฑ์ร้อยละ 70

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาผลการวิจัยแนวคิดและหลักการที่เกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD สลาวัน (Slavin : 1980) ได้เสนอรูปแบบการเรียนรู้แบบเป็นทีม (Student Teams Learning Method) ไว้ คือ student Teams – Achievement Divisions (STAD) นำมาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิท เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาจีน ผู้วิจัยจึงสร้างกรอบแนวคิด ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิฟสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิฟ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ จำนวน 13 ห้อง รวมนักเรียนทั้งสิ้น 488 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม โดยสุ่มมา 1 ห้องเรียน จำนวน 31 คน

ตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิฟ

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการใช้ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รหัส จ23262 เรื่อง 你买什么? (คุณจะซื้ออะไร) โดยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิฟ องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และบันทึกผลหลังการสอน จำนวน 1 แผน ระยะเวลา 6 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาจีนด้วยแบบตัวเลือก 4 ตัวเลือก เรื่อง 你买什么? (คุณจะซื้ออะไร) จำนวน 20 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง 你买什么? (คุณจะซื้ออะไร) โดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิฟ มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ รายวิชาเพิ่มเติม ภาษาจีน ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1.2 ศึกษาแนวคิด ข้อตกลงเบื้องต้นทางการเรียนรู้และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD กับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิฟจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างกระบวนการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิฟ กับกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ศึกษาและวิเคราะห์รายละเอียดของเนื้อหาวิชาภาษาจีนผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1.4 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิฟโดยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 1 แผน เรื่อง 你买什么 รวมทั้งหมด 6 ชั่วโมง ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 : ขั้นสอน (ใช้ร่วมกับรูปแบบเอกซ์พลีซิฟขั้นที่ 2 สอนเนื้อหาใหม่)

ขั้นที่ 2 : ขั้นทบทวนความรู้เป็นกลุ่ม (ใช้ร่วมกับรูปแบบเอกซ์พลีซิฟขั้นที่ 3

การปฏิบัติโดยครูให้การแนะนำอย่างต่อเนื่อง)

ขั้นที่ 3 : ขั้นทดสอบย่อย

(ใช้ร่วมกับรูปแบบเอกซ์พลีซิฟขั้นที่ 4 การให้ข้อมูลย้อนกลับ)

ขั้นที่ 4 : ค้นหาคะแนนพัฒนาการ

ขั้นที่ 5 : ขึ้นให้รางวัลกลุ่ม

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำด้านการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านในด้านเนื้อหาวิชาภาษาจีน ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ได้แก่

5 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมมาก

3 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมน้อย

1 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมน้อยที่สุด

วิเคราะห์ความเหมาะสมโดยนำความคิดเห็นจากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการแปลความหมายของคะแนนโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 น.126)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์การประเมินระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการทดลองมีค่าระดับมากขึ้นไป (มีค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป)

1.7 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีคุณสมบัติตามข้อ 1.6 เมื่อประเมินประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.80

1.8 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญจากนั้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของสารนิพนธ์ แก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

2. การสร้างแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาจีน เรื่อง 你买什么? (คุณจะซื้ออะไร) ของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลิชิต มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาและวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ 你买什么? (คุณจะซื้ออะไร)

2.2 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาจีน เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อคัดลอกใช้จริง 20 ข้อ โดยวัดความสามารถในการใช้ภาษาจีน

2.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาจีน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำในด้านเนื้อหาความยากง่ายของบทสนทนาตัวเลือกของคำตอบ จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาจีน ที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในด้านการเรียงประโยคจากเนื้อหาที่ยาก เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่มีคุณสมบัติเหมือนข้อ 1.6 เพื่อตรวจหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ค่าดัชนี (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาจีน และเลือกเนื้อหา มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.50 ขึ้นไป โดยใช้เกณฑ์การประเมินผล ดังนี้ (ไพศาล หวังพานิช, 2556, น.137)

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

จากนั้นเลือกแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาจีน ที่มีความสอดคล้อง 0.67-1.00 ขึ้นไป

2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาจีนไปทดลองกับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 31 คน (เป็นผู้เรียนที่เคยเรียนหน่วยการเรียนรู้ 你买什么? (คุณจะซื้ออะไร)

2.6 นำผลการทดลองมาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบโดยการหาค่าความยากง่าย (p) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.44 - 0.67 ขึ้นไป และค่าอำนาจจำแนก (r) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.33 - 0.87 ขึ้นไป และคัดเลือกข้อสอบที่นำไปใช้จริง จำนวน 20 ข้อ

2.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาจีน มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ ทั้งฉบับ โดยใช้วิธีของ Kuder-Richardson (KR-20)

2.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาจีนที่ผ่านการหาคุณภาพมาจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

2.9 ผู้วิจัยยื่นขอรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาจีน และแบบแผนการทดลองวิจัยและได้รับการรับรอง เลขที่ 245/2568

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ชี้แจงรายละเอียดให้ผู้ปกครองและผู้เรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการสอน และบทบาทของผู้เรียนเกี่ยวกับบทบาทของผู้เรียนในการฟัง พูดภาษาจีน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลลิช เรื่อง 你买什么? (คุณจะซื้ออะไร) อย่างเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนการวิจัยและขอความยินยอมให้ผู้เรียนอาสาสมัครเข้าร่วมการวิจัย โดยมีหนังสือ รับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

2. ผู้วิจัยแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และแนะนำขั้นตอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ

3. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลลิช เรื่อง 你买什么? (คุณจะซื้ออะไร) เป็นระยะเวลา 6 ชั่วโมง

5. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบเดียวกันกับก่อนเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาจีน เรื่อง 你买什么? (คุณจะซื้ออะไร) ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลลิช โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาจีนก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลลิช โดยใช้สถิติการทดสอบแบบที่กลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน (T-test Dependent Group)

1.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลลิช กับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างเดียว (T-test One Sample Group)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูล มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิท

ตาราง 1 ความสามารถในการใช้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิท

คนที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ความก้าวหน้า	
	คะแนน (20)	ร้อยละ	คะแนน (20)	ร้อยละ	คะแนน(20)	ร้อยละ
1	6	30.00	18	90.00	12	60.00
2	5	25.00	17	85.00	12	60.00
3	4	20.00	14	70.00	10	50.00
4	5	25.00	17	85.00	12	60.00
5	5	15.00	16	80.00	11	55.00
6	3	15.00	11	55.00	8	40.00
7	4	20.00	14	70.00	10	50.00
8	3	15.00	13	65.00	10	50.00
9	6	30.00	17	85.00	11	55.00
10	6	30.00	18	90.00	12	60.00
11	5	25.00	14	70.00	9	45.00
12	4	20.00	14	70.00	10	50.00
13	3	15.00	13	65.00	10	50.00
14	3	15.00	13	65.00	10	50.00
15	6	30.00	14	70.00	8	40.00
16	3	15.00	13	65.00	10	50.00
17	3	15.00	12	60.00	9	45.00
18	4	20.00	15	75.00	11	55.00
19	5	25.00	18	90.00	13	65.00
20	3	15.00	14	70.00	11	55.00
21	4	20.00	14	70.00	10	50.00
22	5	25.00	17	85.00	12	60.00
23	6	30.00	18	90.00	12	60.00
24	6	30.00	17	85.00	11	55.00
25	6	30.00	16	80.00	10	50.00
26	6	30.00	17	85.00	11	55.00
27	5	25.00	16	80.00	11	55.00
28	5	25.00	16	80.00	11	55.00
29	4	20.00	13	65.00	9	45.00
30	4	20.00	13	65.00	9	45.00
31	4	20.00	16	80.00	12	60.00
$\bar{X}$	4.55	22.42	15.10	75.48	10.55	52.74

คนที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ความก้าวหน้า	
	คะแนน (20)	ร้อยละ	คะแนน (20)	ร้อยละ	คะแนน(20)	ร้อยละ
S.D.	1.12	5.75	2.01	10.03	1.26	6.30

จากตาราง 1 พบว่า คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 22.42 และพบว่าคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาจีนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 15.10 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.48 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน

ก่อนการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิท ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความเป็นไค้งปกติของข้อมูล ด้วยการหาค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) ผลปรากฏว่า ค่าความเบ้และความโด่งมีค่าไม่เกิน + 2 ซึ่งอยู่ในขอบเขตที่ยอมรับได้ จึงดำเนินการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสถิติที่ แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Dependent Sample) ดังตาราง 2

ตาราง 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาจีน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิท

ผลการเรียนรู้	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	31	4.55	2.00	47.636*	.000
หลังเรียน	31	15.10	1.12		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาจีน หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิท สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาจีนหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิท เกณฑ์ร้อยละ 70

ตาราง 3 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาจีน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิท หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	df	t	Sig.
หลังเรียน	31	15.10	1.261	30	46.588	.000

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่าหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิท มีความสามารถในการใช้ภาษาจีน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิทมีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

5.2.1 ความสามารถในการใช้ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิท สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้เนื่องจากจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ เป็นแนวคิดของ (Slavin, 1995) ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นสอน 2) ขั้นทบทวนความรู้เป็นกลุ่ม 3) การทดสอบย่อย 4) ขั้นหาคะแนนพัฒนาการ และ 5) ขั้นให้รางวัลกลุ่ม ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการแบ่งนักเรียนออกเป็นแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกันมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกันสมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องทำงานให้ดีที่สุดเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ให้กำลังใจและทำงานร่วมกันเพื่อให้ผลงานของกลุ่มออกมาดีที่สุดวิธีการดังกล่าวมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชาภาษาจีนเนื่องจากภาษาจีนเป็นภาษาใหม่และเป็นเรื่องที่ยากสำหรับนักเรียนในการเรียนรู้การใช้กระบวนการกลุ่มจะช่วยให้แก่นเรียนที่เรียนดีให้ความช่วยเหลือแก่นเรียนที่เรียนด้อยกว่ากระบวนการกลุ่มจึงมีความสำคัญสำหรับ

นักเรียน ซึ่ง Slavin กล่าวว่า การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือนักเรียนจะได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิด มีการโต้ตอบกันภายในกลุ่ม ร่วมมือกันทำงานเพื่อนำไปสู่เป้าหมายและความสำเร็จของกลุ่มสอดคล้องกับแนวคิดของ (สวีย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2546) ที่กล่าวว่า การจัดกลุ่มนักเรียนที่มีความรู้ต่างกันจัดให้ละกันซึ่งแรงให้นักเรียนทราบถึงบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มที่จะต้องช่วย และร่วม

กันเรียนรู้จะช่วยให้กลุ่มมีพัฒนาการที่ดีขึ้น เพราะผลการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคนส่งผลต่อผลรวมของกลุ่ม สอดคล้องกับ (Mardizal, 2021) ที่กล่าวว่า STAD เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยที่ทีมจะทำงาน ร่วมกันในการเรียนรู้และเปิดโอกาสให้นักเรียนในฐานะสมาชิกในทีมได้แสดงออกและสื่อสารระหว่างสมาชิกในทีมมีการแบ่งปันความรู้แสดงออกและสื่อสารกับสมาชิกในทีมที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันบรรยากาศดังกล่าวจะสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มมากขึ้น นักเรียนจะมีส่วนร่วมในการหาหรือเกี่ยวกับปัญหา แบ่งปันความยากลำบากในการทำงาน เป็นวิธีการสอนที่นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กเพื่อเรียนรู้ในด้านจิตพลศาสตร์หรือจิตใต้สำนึกที่ส่งผลต่อพฤติกรรมมนุษย์ความรู้ความเข้าใจและอารมณ์ ช่วยให้นักเรียนได้รับทักษะที่ต้องการ นอกจากนั้น ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับการศึกษาของ (จิระศักดิ์ มะลิซ้อน, 2560) ที่ศึกษาการพัฒนาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่ม ร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าการพัฒนาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ (กรกช ฉวีวรรณชล, 2564) ที่ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วยเหตุผลดังกล่าวเมื่อนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD มาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลลิซิท ที่ผ่านการประเมินความเหมาะสมของเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว จึงทำให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม ที่กำหนดไว้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งกิจกรรมที่ปฏิบัติร่วมกันเป็นกลุ่ม และกิจกรรมรายบุคคล ทำให้นักเรียนสามารถจำคำศัพท์ ฟังและพูดออกเสียงภาษาจีนได้ถูกต้อง รวมทั้งสามารถนำคำศัพท์มาวางต่อกัน ให้เป็นประโยคที่ใช้ในการสนทนาสื่อสารได้ จึงทำให้คะแนนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2.2 ความสามารถในการใช้ภาษาจีนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลลิซิทสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD และการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลลิซิท ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นเครื่องมือ ที่มีประสิทธิภาพ โดยแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การสอนการวัดและประเมินผล ในขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้นำวิธีการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนตามแนวคิดของ Slavin มาใช้ประกอบด้วย 1) ขั้นสอน 2) ขั้นทบทวนความรู้เป็นกลุ่ม 3) การทดสอบย่อย 4) ขั้นหาคะแนนพัฒนาการ และ 5) ขั้นให้รางวัลกลุ่ม ผู้วิจัยได้ออกแบบให้มีกิจกรรมที่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง ทั้งกิจกรรมที่ใช้กระบวนการกลุ่มและกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติเป็นรายบุคคล มีคำสั่งที่ชัดเจน เข้าใจง่าย มีรูปแบบหลากหลาย มีรูปภาพประกอบสวยงาม มีกิจกรรม จูงใจ ทำท่ายให้นักเรียนร่วมกันลงมือปฏิบัติกิจกรรม ทั้งนี้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาจีนได้รับการประเมินประสิทธิภาพจากผู้เชี่ยวชาญผลการประเมินมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนแต่ละกลุ่มต้องร่วมกันวางแผนปฏิบัติกิจกรรมนักเรียน จึงได้ใช้กระบวนการกลุ่มในการแก้ปัญหา นักเรียน ที่เรียนเก่งคอยให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่า นักเรียนทุกคนได้ฝึกความสามารถในการใช้ภาษาจีนที่ถูกต้อง สามารถนำคำศัพท์ภาษาจีนมาใช้ในการสร้างบทสนทนา เพื่อการสื่อสารกันได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ (เนตรนภา สาแก้ว, 2565) ที่กล่าวว่าจัดการเรียนรู้แบบ STAD เป็นรูปแบบหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มจะต้องมีส่วนร่วมช่วยเหลือกันด้วยความยินดี เต็มใจในการเรียนรู้ ผู้เรียนที่เก่งกว่าจะช่วยเหลือผู้เรียนที่อ่อนกว่า และทุกคนในกลุ่มจะต้องช่วยเหลือกันและกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่มสอดคล้องกับ (Mardizal, 2021) ที่กล่าวว่า STAD เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยที่ทีมจะทำงานร่วมกันในการเรียนรู้ นักเรียนในฐานะสมาชิกในทีมได้แสดงออกและสื่อสารระหว่างสมาชิกในทีม พวกเขาจะแบ่งปันความรู้ บรรยากาศดังกล่าวจะสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มมากขึ้นนักเรียนจะมีส่วนร่วมในการหาหรือเกี่ยวกับปัญหาแบ่งปันความยากลำบากในการทำงาน เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ พัฒนาด้านความรู้ความเข้าใจ อารมณ์ และจิตพลศาสตร์ หรือจิตใต้สำนึกที่มีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ ช่วยให้นักเรียนได้รับทักษะที่ต้องการ ส่วนการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลลิซิท (พวงเพ็ญ อินทรประวัติ, 2567) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลลิซิท เป็นแนวทางการสอนรูปแบบหนึ่งที่สอดคล้องกับกระบวนการทำงานในสมองของมนุษย์เรียกว่า รูปแบบการสอนที่ชัดเจน (Explicit Instruction) เป็นวิธีการสอนนักเรียนอย่างมีจุดมุ่งหมาย มีการสอนเป็นระบบ ตรงไปตรงมาเอื้อต่อการมีส่วนร่วมของนักเรียนทุกคนและมุ่งเน้นความสำเร็จของนักเรียนทุกคน ซึ่งมีผลงานวิจัยหลากหลายที่แสดงว่าการสอนที่

ชัดเจนเป็นวิธีการสอน ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนทุกคน และความคงทนในการเรียนรู้ เป็นการคงไว้ซึ่งผล การเรียนรู้หรือความสามารถที่จะระลึกได้ต่อสิ่งเร้าที่เคยเรียน หรือเคยมีประสบการณ์รับรู้มาแล้วหลังจากที่ได้ทิ้งระยะไว้ระยะ ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ศิริรัตน์ เกิดแก้ว, 2553) ที่ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดไทยของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบเอกซ์พลีซิท พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบเอกซ์พลีซิท หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาจีน เรื่อง 你买什么? (คุณจะซื้ออะไร) หลังเรียนสูง กว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลจากการศึกษาที่พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาจีนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ อันเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD และการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิท แสดงว่า กระบวนการในการพัฒนาทั้งการใช้กระบวนการกลุ่มและกิจกรรมรายบุคคล ส่งผลต่อการพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้มี ความสามารถมากขึ้นจึงควรนำขั้นตอนและกระบวนการจากการวิจัยครั้งนี้ ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในวิชา ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ที่ต้องพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาให้กับนักเรียน

2. การนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD และการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิท ไป ใช้ให้ได้ผลดีควรแสดงบทบาทเป็นผู้กำกับควบคุมห้องเรียนให้มีบรรยากาศเป็นแบบกัลยาณมิตรเพื่อไม่ให้นักเรียนรู้สึกเครียดและ สับสน เนื่องจากการจัดกลุ่มเป็นการจัดแบบคละมีทั้งนักเรียน ที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน นักเรียนที่เรียนอ่อนมักจะไม่กล้า แสดงออกไม่กล้าพูดเพราะกลัวผิดบรรยากาศในห้องเรียนที่เป็นมิตรจะช่วยกระตุ้นและช่วยให้นักเรียนรู้สึกสบายใจและอยากมีส่วน ร่วมแต่ละในกิจกรรม การสังเกตและกระตุ้นให้กระบวนการกลุ่ม ที่นักเรียนทุกคนต้องรับผิดชอบ ให้ความ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นไปด้วยดี จะช่วยให้กิจกรรมของกลุ่มสำเร็จตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ครูกำหนดไว้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD และ การจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิทในการ พัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารด้วยเพื่อนำผลการศึกษามาเปรียบ เทียบกัน และสามารถบูรณาการจัดการเรียนรู้สำหรับการพัฒนาความสามารถในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ไป พร้อม ๆ กัน

2.2 ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD และการจัดการเรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิท ไป ทดลองใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆที่มีลักษณะธรรมชาติวิชาเกี่ยวข้องกับการคิดคำนวณเช่นกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ หรือกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เป็นต้น เพื่อทดลองว่า การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STADและการจัดการ เรียนรู้แบบเอกซ์พลีซิทจะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาวิชาที่ยากซับซ้อนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้หรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551 ก.). **การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2566). **หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.หนองบัวแดง: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ**
- กรกช ฉวีวรรณชล. (2564). **การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD**. วารสารศึกษาศาสตร์อิเล็กทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยบูรพาเล่มที่ 3 ครั้งที่ 1 มกราคม – มีนาคม 2564
- จิระศักดิ์ มะลิซ้อน. (2560). **การพัฒนาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STADสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เนตรนภา สาแก้ว. (2565). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ STAD เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรสุโขทัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). **การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10)**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา. (2566). **หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2566**. หนองบัวแดง: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ
- ไพศาล หวังพานิช. (2556). **เอกสารประกอบการสอนวิชาสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์.มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล. นครราชสีมา.**
- ศิริรัตน์ เกิดแก้ว. (2553). **ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดค ตามมาตราตัวสะกดไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลซิทีฟ**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- พวงเพ็ญ อินทรประวัตติ. (2567). **พฤติกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพที่นักศึกษาฝึกสอนต้องรู้**. เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- ยุภาพร นอกเมือง. (2563). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียน**. ครุศาสตร์สาร.ปีที่ 14 ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม- ธันวาคม.
- สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). **การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ**.พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : เอเคบุ๊ก.
- _____.และอรทัย มูลคำ. (2546). **19 วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ**. กรุงเทพฯ:ภาพพิมพ์.
- Mardizal, J. (2021) **Efforts to Improve Student Learning Outcomes by Applying theSTAD – Type Cooperative Learning Model**. Journal Inovasi Penclitian.2(6), p.1678.
- Nair and Sanai. (2018). **International Journal of Education and Practice** Vol. 6, No. 4, pp. 239-252.
- Rosenshine, B., & Stevens, R. (1986). **The teaching function**. In M. C. Wittrock (ed.), **Handbook of research on teaching** (3rd ed., pp. 376-391). New York: Macmillan.
- Slavin. (1995). **Cooperative Learning: Theory, research and practice**. (2nd ed). Massachusetts:Simon& Schuster.